

[Svend Auken]

lovmodel frem, hvorom nogle har udtalt sig venligt om formålet, men et utvetydigt flertal har afvist indholdet. Den er sådan konstrueret, at man ikke med ændringsforslag kan gøre den acceptabel, fordi den i sin grundmodel gør et alvorligt indgreb i det kommunale selvstyre, og det er det, flertallet har afvist.

Så beder jeg og formanden for kommunaludvalget selvfølgelig om vejledning i, hvad det egentlig er, Folketinget skal gøre videre. Dette lovforslag, som vi har her, og som vi ikke har spor imod at få til anden og tredje behandling i Folketinget, så stemmerne kan blive talt op, egner sig ikke som grundlag. Jeg ved ikke, om hr. Svend Heiselberg eller andre kan angive, hvilke ændringsforslag der skal til i det forslag, der ligger her, som ville gøre det acceptabelt for et flertal. Hvis man har fulgt debatten i dag, vil enhver kunne sige sig selv, at det vil ikke kunne lade sig gøre.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går tilbage til talerrækken.

Agerschou (SF):

Det var en lang tale, indenrigsministeren holdt – 35 minutter blev vi enige om nede på bænkerne – men indholdsmæssigt en tynd kop te. Den bestod, så vidt jeg kunne høre, hovedsagelig af en gennemgang af lovforslagene, som vi faktisk havde studeret, og en gennemgang af organisationernes holdninger og en lang række andre funderinger. Den mindede mig mest om en forelæsning på Handelshøjskolen. Det er kedeligt måske, men alligevel. Jeg går ud fra, at det i virkeligheden var et forsøg på at køre os trætte.

Jeg vil ikke tage fat i de samme ting, som hr. Henning Rasmussen var inde på, måske lige bortset fra en enkelt. Indenrigsministeren sagde undervejs, at Indenrigsministeriet ikke ønsker at være overkommunal bestyrelse. Det er jo et lidt pæner udtryk for centralkomité, som jeg egentlig mener er mest korrekt, men i virkeligheden er det forkert. Hvis indenrigsministeren har læst sit forslag, vil indenrigsministeren se, at der faktisk er tre betydninger i forslaget til at dispensere fra lovforslagets indhold. Det vil sige, at kommunerne skal sende ansøgninger ind om at komme i betragtning til dispensationerne, og

de skal vurderes på en eller anden måde, og det skal man gøre i Indenrigsministeriet. På den måde er det indenrigsministeren, der i den sidste ende kommer til at beslutte, hvad der skal foregå i de pågældende kommuner.

Så vil jeg gerne stille indenrigsministeren to spørgsmål. Indenrigsministeren gjorde meget ud af at forklare, hvor meget man havde arbejdet på at få en aftale med de kommunale organisationer. Det svarer jo ikke til, hvad repræsentanterne fra de kommunale organisationer siger – og det gælder alle repræsentanterne i de kommunale organisationer, også dem, der er medlemmer af f.eks. Venstre og Konservative.

Jeg vil gerne have ministerens kommentar til følgende, som amtsborgmester Kresten Philipsen fra Venstre er citeret for i flere blade i dag, nemlig at regeringen efter hans opfattelse overhovedet ikke har været interesseret i en aftale med Amtsrådsforeningen. Den opfattelse står jo i skærende modsætning til, hvad indenrigsministeren for et øjeblik siden sagde.

Jeg vil også gerne have indenrigsministerens kommentar til en meddelelse fra Kommunernes Landsforening, som hele bestyrelsen, så vidt jeg er orienteret, står bag, hvoraf det fremgår, at man rent faktisk var tæt på en forhandlingsløsning, og at Landsforeningen senest havde fremsendt et forslag til en forhandlingsløsning den 14. maj 1987, hvor hovedpunkterne var, at de kommunale udgifter ikke skulle overstige de aftalte rammer, og at skatten skulle holdes i ro for kommunerne under ét. Samtidig skulle kommunerne have de aftalte kompensationer. De kommunale organisationer giver altså udtryk for, at man var tæt på en forhandlingsløsning, og har det indtryk, at det var regeringen, der ikke var tilstrækkelig samarbejdsvillig, men var ivrig efter at diktere – og det er vel at mærke repræsentanter også for regeringspartierne, der har det indtryk.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Hr. Svend Auken var i virkeligheden, synes jeg, i sin argumentation eller i sin beskrivelse af situationen inde på at tegne et konfrontationsbillede. Hr. Svend Auken så lidt ud i horisonten, tror jeg, og søgte at spejle efter, om han dér kunne se en politisk situation, som kunne give store overskrifter, og